

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.III.37.332/2025/9.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Bérces Nóra bíró
Dr. Farkas Katalin bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Majorosi Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Koller Mihály Dávid
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Energiaügyi Minisztérium Nemzeti Klímavédelmi Hatóság
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Gál és Társai Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Gál András Levente
(alperesi képviselő címe)

A per tárgya: klímavédelmi ügyben hozott határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (14. sorszám alatt)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: a Fővárosi Törvényszék 109.K.704.519/2024/12. számú végzésével kijavított 109.K.704.519/2024/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 109.K.704.519/2024/12. számú végzésével kijavított 109.K.704.519/2024/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (a továbbiakban: 2003/87/EK irányelv) hatálya alá tartozó ún. „Erőmű” létesítmény (a továbbiakban: létesítmény) üzemeltetője. A felperest a 2023. évi kibocsátása alapján 355.528 db kibocsátási egység mennyiség tekintetében terhelte visszaadási kötelezettség.

[2] A felperes 2024. szeptember 29-én kérelmet terjesztett elő az alperesnél, melyben a részére a ... számú határozattal kiosztott 244.379 db kibocsátási egységnek a visszaadási kötelezettség (részleges) teljesítése érdekében a megfelelő uniós elvetési számlára történő átvezetését kérte úgy, hogy 228.500 db kibocsátási egység a 2023. tárgyévi kibocsátásával kapcsolatosan a felszámolási időszakra (2023. április 12. - 2023. december 31.) eső kibocsátásával szemben, a fennmaradó 15.879 db kibocsátási egység pedig „lehetőség szerint” a 2024. január 1. napját követően keletkezett kibocsátásával szemben kerüljön elszámolásra. Egyidejűleg kérte a forgalmi jegyzékben vezetett számlája zárolásának – a kibocsátási egységek visszaadására irányuló kötelezettség teljesítése érdekében történő – feloldását.

[3] Az alperes a 2024. október 7. napján kelt ... számú határozatával a felperes kérelmének részben, a 2023. évi kibocsátása alapján fennálló 2024. évi visszaadási kötelezettségének 228.500 db kibocsátási egység visszaadásával történő részbeni teljesítésére vonatkozóan helyt adott. Egyidejűleg rendelkezett arról, hogy a jegyzékkezelő útján gondoskodik a felperes forgalmi jegyzékben vezetett számlája zárolásának feloldásáról. Figyelemmel arra, hogy a 2025. évi visszaadási kötelezettség teljesítése a létesítmény 2024. évi kibocsátás mennyiségének forgalmi jegyzékben – 2025. január 1. napjától – történő rögzítését követően lehetséges, a felperes 2025. évi visszaadási kötelezettségének 15.879 db kibocsátási egység visszaadásával történő részbeni teljesítésére vonatkozó kérelmét elutasította.

[4] Az alperes a forgalmi jegyzék adatai alapján megállapította, hogy a felperest a 228.500 db kibocsátási egység visszaadásának teljesítését követően, a létesítmény 2023. évi kibocsátása alapján 127.028 db kibocsátási egység tekintetében továbbra is terheli a 2024. évre vonatkozó visszaadási kötelezettség. Erre tekintettel kötelezte a felperest, hogy a határozat kézhezvételét követő 5 napon belül nyújtson be kérelmet az üzemeltetése alatt álló létesítmény 2023. évi kibocsátása alapján fennálló 2024. évi visszaadási kötelezettségének részbeni teljesítése érdekében, a 15.879 db kibocsátási egység vonatkozásában.

[5] Határozatát az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény (a továbbiakban: Ügkr. tv.) 10. § (1) bekezdésére és 24. §-ára, a környezeti

hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet, valamint az Ügkr. tv. veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 233/2023. (VI. 8.) Korm. rendelet {a továbbiakban: 233/2023. (VI. 8.) Korm. rendelet} 3. §-ára, valamint az Ügkr. tv. végrehajtásának egyes szabályairól szóló 410/2012. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ügkr. vhr.) 3/C. § (1) bekezdésére és 15/A. § (1) bekezdésére alapította.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[6] A felperes keresettel élt az alperes határozata ellen, melyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes határozata az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 38. §-ába ütközik, mert nem hozhatott volna részben elutasító határozatot. Sérült továbbá az Ákr. 38. §-a azzal is, hogy az alperes 15.879 db kibocsátási egység átvezetése tárgyában kérelem előterjesztésére kötelezte, ugyanis ezen kérelmét a kezdeményezés során már előterjesztette.

[7] A kezdeményezése alapján tehát az alperesnek 244.379 db kibocsátási egység átvezetése tárgyában kellett volna határoznia, és legfeljebb azt megindokolnia, hogy a kezdeményezést miként teljesítette, és miért tért el a felperes „javaslatától”. Az alperes a 233/2023. (VI. 8.) Korm. rendelet 3. §-ába ütköző állapotot teremtett és tart fenn azáltal, hogy a kizárólagos rendelkezési joga alatt álló 15.879 db kibocsátási egység visszaadására irányuló kötelezettség nem valósult meg.

[8] A felperes a perben tartott tárgyaláson arra is hivatkozott, hogy az alperesnek nincs hatásköre új kérelem előterjesztésére kötelezni a 15.879 db kibocsátási egység visszavezetésére vonatkozóan, erre a keresetlevelében is utalt az alperes perbeli legitimációjára vonatkozó résznél az Ügkr. tv. 32. § (1) bekezdése és 34. § (5) bekezdése felhívásával. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvényre hivatkozással kifejtette, hogy a felszámolásának elrendelése előtt kibocsátott 15.879 db kibocsátási egység elszámolásáról nem rendelkezhet.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kérelem alapján egyértelmű volt, hogy a felperes hány darab kibocsátási egységet, mely évekre kíván elszámolni. Mivel a kérelem egy része (a 2025. évi visszaadási kötelezettség teljesítésére vonatkozó elszámolás) nem teljesíthető, ezért az kizárólag a kérelem ezen részének elutasítását eredményezhette, azonban azt semmiféleképpen sem, hogy a felperes kérelmétől eltérjen. E körben hangsúlyozta, hogy felperes a fennmaradó 15.879 kibocsátási egység vonatkozásában nem tett olyan jellegű nyilatkozatot, amely alapján ezen kibocsátási egységeket a fennálló, 2024. évi visszaadási kötelezettségének teljesítése érdekében kívánta volna elszámolni. A tárgyaláson tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy a felperes keresetlevele sem a hatáskör hiányára, sem a felszámolási eljárásra vonatkozóan nem tartalmazott jogi érvelést.

A jogerős ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság a 2025. február 25. napján kelt jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[11] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy a felperes első tárgyaláson tett – az alperes hatáskörének hiányára és a kötelezés teljesíthetlenségére vonatkozó – hivatkozásai a tiltott keresetváltoztatás körébe tartoznak, így azokat nem vizsgálhatta. A hatásköri hivatkozás kapcsán utalt arra, hogy az Ákr. 123. § (1) bekezdés *a*) pontja az „ügy” hatáskör hiányában való elbírálásáról rendelkezik. A felperes ezzel szemben nem azt állította, hogy az alperesnek ne lenne hatásköre a kibocsátási egységek visszaadását elrendelni, hanem hogy ennek keretében új kérelem előterjesztésére nem lett volna kötelezhető. Ezért ezt a kifogást nem kellett a Kp. 85. § (3) bekezdés *a*) pontja alapján hivatalból sem vizsgálni.

[12] A fentiek alapján az Ákr. 38. §-ának sérelmére vonatkozó kereseti érvelést értékelve megállapította, hogy a felperes kérelmének tartalma hiánypótlási felhívás nélkül is egyértelműen megállapítható volt. Nevezetesen a felperes a 244.379 db kibocsátási egységből 228.500 db kibocsátási egységet „elsődlegesen” a felszámolási időszakra, míg a fennmaradó 15.879 db kibocsátási egységet „lehetőség szerint” a 2024. január 1. napját követő időszakra kérte elszámolni. Mivel az alperes a 15.879 db kibocsátási egységre vonatkozóan nem tudta teljesíteni a kérelem szerinti időszakra vonatkozó elszámolást, e mennyiség kapcsán új kérelem előterjesztésére hívta fel a felperest a 2023. évi kibocsátás alapján fennálló 2024. évi visszaadási kötelezettségének részbeni teljesítése érdekében. Annak a vizsgálata, hogy az új kérelem előterjesztésére kötelezés a fennmaradó egységekre egyébként teljesíthető-e vagy sem, a tiltott keresetváltoztatás miatt a jelen pernek nem volt tárgya.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét és az Ákr. 38. §-át.

[14] Előadta, hogy azon hivatkozása, mely szerint az alperes nem rendelkezik hatáskörrel a vitatott kötelezés előírására, nem minősült tiltott keresetváltoztatásnak. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.754/2021/7. számú határozata elvi tartalmának második mondatára. Állította, hogy tartalmilag már a keresetlevele is utalt a hatáskör hiányára azzal, hogy az alperes a határozatát az általa előterjesztett kérelem alapján jogszerűen nem hozhatta volna meg. Az első tárgyaláson e hivatkozását csak pontosította. A közigazgatási hatóság határozata jogszerűségének felülvizsgálata során a hatáskör kérdésének ignorálása az Alaptörvény 28. cikkében rögzítettek megsértéséhez vezet.

[15] Az alperes megtagadhatta volna a kérelem teljesítését, vagy helyt adhatott volna a kérelemben foglaltaknak, de a szóban forgó jogszabálysértő állapotot nem idézhette volna elő. A kérelem benyújtására kötelezés tekintetében pedig nem csak az alperes, hanem más hatóság sem rendelkezik hatáskörrel.

[16] Hangsúlyozta, hogy amennyiben az ügyfél a hatóság álláspontja szerint végre nem hajtható, a jogszabályi rendelkezésekkel össze nem egyeztethető tartalmú kérelmet nyújt be, úgy azt annak megfelelően kell kezelnie, de azt nem teheti meg, hogy elzárkózik a döntéstől. Márpedig az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében az szerepel, hogy az alperes „a

felperest terhelő visszaadási kötelezettségből 15 879 kibocsátási egység visszaadásáról nem döntött”.

[17] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Kp. 43. § (1) bekezdését, mert a felperes a keresetlevelében kizárólag az Ákr. 38. §-ára alapította a jogsérelmét.

[19] Mivel a felperes kérelmének egy része a jogszabályi keretek között nem volt teljesíthető, ezért az kizárólag a kérelem ezen részének elutasítását eredményezhette, azt azonban nem, hogy a kérelemtől eltérően döntsön a felperest megillető kibocsátási egységek felhasználásáról. A 233/2023. (VI. 8.) Korm. rendelet 3. §-ában foglaltak alapján a felperes köteles volt a rendelkezésére álló kibocsátási egységeket felhasználni a fennálló visszaadási kötelezettségének teljesítésére. Mivel több év (2019-2024) tekintetében is terhelte visszaadási kötelezettség, ezért az már nem lehetett egyértelmű az alperes számára, hogy melyik év tekintetében kívánja elszámolni a fennmaradó 15.879 db kibocsátási egységet. Az előírt kötelezés pontosan ez utóbbira vonatkozik.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[21] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[22] A Kúria mindenekelőtt a tiltott keresetváltoztatásra vonatkozó érveket vizsgálta, melyet a felperes a felülvizsgálati kérelmében a hatáskör hiányával kapcsolatos hivatkozásával kötött össze, és állította, hogy a kérelem benyújtására kötelezésre sem az alperes, sem más közigazgatási szerv nem rendelkezik hatáskörrel.

[23] A Kúria – a jogerős ítéletben foglaltakkal egyezően – megállapította, hogy a felperes a keresetindításra nyitva álló határidőn belül jogsérelmeként arra hivatkozott, hogy az alperes nem hozhatott volna részben elutasító döntést, továbbá nem kötelezhette volna 15.879 db kibocsátási egység átvezetése tárgyában kérelem benyújtására, mert ezen kérelmét már előterjesztette. Konkrét jogszabálysértésként az Ákr. 38. §-át és a 233/2023. (VI. 8.) Korm. rendelet 3. §-át jelölte meg. A felperes az alperes hatásköre hiányára sem a keresetlevelében, sem a 2025. február 11-én előterjesztett előkészítő iratában nem hivatkozott. Éppen ellenkezőleg, a bíróság döntésére irányuló határozott kérelme a közigazgatási cselekmény megsemmisítése mellett az alperes új eljárásra kötelezése volt azzal, hogy a kérelemben szereplő összes, azaz 244.379 db kibocsátási egység átvezetése iránt intézkedjen. A felperes – a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal ellentétben – kizárólag a perben tartott tárgyaláson érvelt azzal, hogy álláspontja szerint az alperesnek nincs hatásköre új kérelem előterjesztésére kötelezni a 15.879 db kibocsátási egység tekintetében.

[24] A törvényszék tehát helytállóan értékelte a fenti, a keresetindításra nyitva álló határidőn túl előterjesztett kifogást a keresetváltoztatásra vonatkozó Kp. 43. § (1) bekezdése alapján figyelemmel arra, hogy a Kp. 85. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. E korlátot áttörő objektív jogvédelmi szempont, így a közigazgatási tevékenység hivatalból is figyelembe veendő semmissége {Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pont}, azaz az ügy elbírálására vonatkozó, az Ügkr. tv. 30. § (1) és (3) bekezdésén, valamint az Ügkr. vhr. 1. § (1a) és 5. § (3) bekezdésén alapuló hatáskör hiánya fel sem merült. Annak a vizsgálata pedig, hogy az ügy elbírálására hatáskörrel rendelkező alperes jogszerűen írta-e elő, hogy a 2023. évi kibocsátása alapján fennálló 2024. évi visszaadási kötelezettségének a felperes 15.879 db kibocsátási egység vonatkozásában tegyen eleget, a fentiek alapján kívül esik a kereseti kérelem keretei közötti eljárás elve alóli kivételek körén. Annyi ugyanakkor a felülvizsgálati eljárás keretei között is megállapítható, hogy az Ügkr. vhr. 15/A. § (1) bekezdése alapján, az üzemeltető köteles a nyomon követett és hitelesített tárgyevi kibocsátásának megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet a tárgyévet követő év szeptember 30-ig visszaadni az (EU) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 56. cikkének megfelelően. Ebből következően a visszaadási kötelezettség a jogszabály rendelkezésénél fogva, külön hatósági előírás nélkül is fennáll.

[25] A tiltott keresetváltoztatás kapcsán a törvényszék megalapozottan vette figyelembe azt a felsőbb bírósági gyakorlatot, mely szerint a keresetkiterjesztés tilalmába ütközik, ha a perindítási határidő letelte után a felperes új megtámadási irányt kíván szabni a keresetének. A 12/2025. Jogegységi határozattal megerősített gyakorlat alapján, a közigazgatási perben a törvényben meghatározott keresetindítási határidőn belül megjelölt jogsérelmek határozzák meg a bíróság jogszerűségi vizsgálatának kereteit. A keresetindítási határidőn belül hivatkozott jogsérelmekhez képest új jogsérelem megjelölése nem megengedett (tiltott keresetváltoztatás). Mindezekből pedig az következik, hogy a felperesnek a közigazgatási cselekmény hivatalból figyelembe veendő semmisségének tárgykörén – a fent kifejtettek szerint – kívül eső hivatkozása a perben nem volt vizsgálható.

[26] A törvényszék mindezek alapján helytállóan határozta meg a keresettel támadott közigazgatási tevékenység jogszerűsége felülvizsgálatának kereteit. Ennek alapján az Ákr. 38. §-ában foglaltakkal összefüggésben megalapozott következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy az alperes a kérelem tartalom szerinti elbírálásának követelményére vonatkozó rendelkezést nem sértette meg. A Kúria e körben kiemeli, hogy a kérelemnek nem az elnevezése, hanem annak tartalma alapján történő elbírálására vonatkozó követelmény nem teremt jogalapot az ügyfél rendelkezési jogának figyelmen kívül hagyására. A kérelmet előterjesztő kifejezett rendelkezése hiányában a hatóság a kérelemtől eltérő döntést nem hozhat pusztán azon az alapon, mert az előterjesztett kérelem egy része – jogszabályi feltételek hiányában – nem teljesíthető. Ez nem a kérelem tartalom szerinti, hanem éppen a tartalomtól eltérő elbírálását jelentené. A felperes maga sem tudott megjelölni olyan jogszabályhelyet, amely a kérelemmel (visszaadási kötelezettséggel) érintett kibocsátási egység – a felperes kérelmétől eltérően, amely maga bontotta az átvezetendő egységeket két részre (két elszámolási időszakra) – egészének együttes kezelését írja elő. Másképpen megfogalmazva nem hivatkozott olyan jogszabályi rendelkezésre, amely alapján, ha a kérelmének csak egy része teljesíthető – kifejezett rendelkezése hiányában is – ez osztaná a teljes kérelem jogi sorsát.

[27] Alaptalanul hivatkozott a fentiek tekintetében a felperes arra is, hogy az alperes a kérelme egy részéről nem döntött. Az alperes a felperes teljes kérelméről határozott akkor, amikor 228.500 db kibocsátási egység visszaadására vonatkozóan a kérelemnek helyt adott,

15.879 db kibocsátási egység tekintetében pedig elutasította azt. A jogerős ítélet felperes által hivatkozott

[9] bekezdése e tekintetben pontatlanul fogalmaz, hiszen az alperes a 15.879 db kibocsátási egység visszaadásáról is döntött, azt elutasította. E pontatlan megfogalmazás ugyanakkor az ítélet érdemi helyességére nem hatott ki.

[28] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket nem sérti, ezért a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján azt hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[29] *A közigazgatási perben a törvényben meghatározott keresetindítási határidőn belül megjelölt jogsérelmek határozzák meg a bíróság jogszerűségi vizsgálatának kereteit.*

Záró rész

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a „másodfokú eljárásban” felmerült perköltségének a megtérítését kérte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján azzal, hogy a költségjegyzék nyomtatványt a későbbiekben csatolja, mely vállalásának nem tett eleget. A Kúria megállapította, hogy az alperes a felmerült költségét megbízási szerződésben kikötött munkadíjra alapította, ugyanakkor az elsőfokú eljárásban csatolt megbízási keretszerződés és annak módosításai a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségre vonatkozóan adatot nem tartalmaznak, ezért a részére – felszámítás hiányában, figyelemmel a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra – perköltség nem volt megállapítható.

[32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *d)* pontja és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, az Itv. 62. § (1) bekezdés *h)* pontja alapján feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni.

[33] Az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetni. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, az ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[34] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § *d)* pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. november 26.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő